

Duben 2022

ŠKOLNÍ PĚTKA

Školní časopis Základní školy Záhumení

Slovo šéfredaktorky

Milí kamarádi,

další měsíc uplynul jako voda a ve svých rukách opět držíte nové číslo školního časopisu. Blíží se Velikonoční prázdniny, tak kdyby náhodou propršely, můžete během nich přečíst toto číslo od první stránky až po tu poslední! Nudit se rozhodně nebudete!

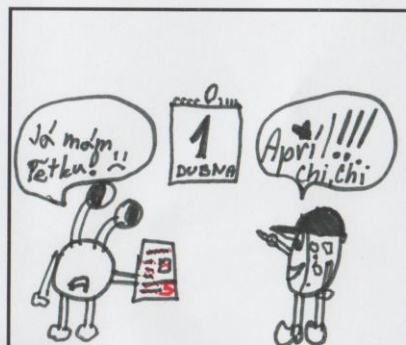
V dubnovém čísle Vás chceme inspirovat ke čtení knih, a proto Vám předkládáme propracovanou recenzi na knížku Alea dívka moře. Až se unavíte četbou, pak Vám doporučíme pohádku Coco. A kdybyste se snad chtěli kouknout na něco pro pubertáky, Lukáš Vás seznámí s reality show Like House.

Těšit se můžete samozřejmě na pokračování pohádky o zatoulaném kotátku. Beátka Vás zase vezme na dovolenou k moři, a to pořádně daleko - do Jihoafrické republiky. Ale kdyby se Vám nechtělo, můžete zůstat doma a vyluštit si osmisměrku nebo kvíz z říše zvířat. No ale to není všechno! V novém čísle možná narazíte také na svá vlastní dílka v podobě básniček, které jste v uplynulých měsících ve škole psali.

Kdo z Vás přijde na to, jaké další články jsem Vám v tuto chvíli zatajila?

Terezie Halamíčková

Kukadlo a Elektrizáček apríl!

Anna Mildorfová

COCO

Dnes si spolu rozebereme pohádku jménem Coco. Byli jste někdy v Mexiku? Pokud ne, tak tahle pohádka vás tam vtáhne. Tak jdeme na to.

Malý kluk jménem Miquel miluje hudbu, ale jeho rodina ji nesnáší. Proč? To se za chvíli dozvíte. Miquelův velký vzor je Ernesto de la Cruz a Miquel chce jednou být jako on: nejuznávanějším zpěvákem v celém Mexiku. A protože jeho rodina hudbu nesnáší, tak jsou ševci, ale Miquela to nebaví, ale musí to dělat.

A tak jednoho dne se vydá na náměstí a pucuje jednomu zpěvákovi boty, který mu prozradí, že dnes večer se koná soutěž talentů, ale Miquel tam

nemůže, protože se koná svátek mrtvých (*Día de los Muertos*).

Miquela to štve, a tak uteče. Chce se přihlásit na tu soutěž, ale nemá kytaru a všichni soutěžící nemají jednu na zbytek, a tak ho nenapadne nic jiného, než ji ukrást. Jelikož na náměstí, kde se soutěž koná, je socha Ernesta de la Cruze s nápisem „Využij moment“, tak kytaru ukradne přímo z jeho pomníku. Ale v tu chvíli, kdy na ni zahraje první tón, se ocitne v říši mrtvých.

Tam potká svou zesnulou rodinu, zjistí, že jeho pradědeček je světoznámý zpěvák a že čemu věřil, je lež. Pradědeček dal přednost hudbě před rodinou, a proto Miquelova rodina na hudbu zanevřela.

Ale to a něco víc se dozvíte, když tuhle pohádku zkouknete. Tahle pohádka je dojemná, ale nebojte, užijete si i hodně srandy a pro ty, kteří mají rádi písničky, tak tam najdete alespoň čtyři.

Animovaná pohádka je z roku 2017 a je plná zajímavostí. Například ve scéně, kdy Miquel běží přes tržiště, si můžete všimnout pověšených hraček - kovboje Woodyho a Buzze Raketáka z předchozího filmu Toy Story, který je od stejného autora - studia Pixar.

Tak jo, to by bylo vše, mějte se hezky a určitě se na pohádku koukněte.

Terezie Halamíčková

ZATOULANÉ KOŤÁTKO

Maria se otočila, a když viděla, že na ní mluví podobně stará kočičí holčička jako je ona sama, odpověděla jí: „Ahoj. Já jsem Maria a hledám dům s číslem sto dvacet tři.“ „Ahoj Mario, já jsem Zorka a pokud hledáš dům s číslem sto dvacet tři, právě jsi ho našla!“ „Opravdu?“ podivila se Maria, protože takhle si svůj domov nepamatovala.

„Ano, opravdu, pojd' se podívat. Provedu tě klidně tady u nás doma. Takže teď jsme na naší lou...“ „Počkej, já jsem snad špatně slyšela. Ty jsi říkala u vás doma?“ „No samozřejmě, že jsi neslyšela špatně. Opravdu jsem řekla: provedu tě klidně tady u nás doma.“ „Cože? Jak dlouho tady bydlíte? Tedy pokud tady nebydlíš sama.“ „Nééé, nebydlím tady sama. Bydlím tu s rodinou Marposových a myslím si, že jsou jako jedna z nejlepších rodin na světě, protože se o mně hodně dobře starají, a kdyby se o mně starali špatně, tak bych asi utekla a ty jsi mě asi nikdy nepotkala.“ „Zorko, a řekneš mi konečně jak tady dlouho bydlíš s tou rodinou Marposových?“ „Jo, no jistě. Počkej chvíli, musím si to zpočítat. Já tady bydlím přibližně půl roku, ale Marposovi beze mě už asi tři a čtvrt roku. Takže se mnou v tom případě tu musí bydlet tři a třičtvrtě roku. Jo, jo, jo, to tak musí být.“ Řekla si Zorka jako by sama se sebou souhlasila. „Takže jste se sem nepřestěhovali včera?“ Zeptala se nejistě Maria.

„No jistě že ne. To bych se sotva zabydlovala ve svém novém domečku a zároveň pelíšku. Tak pojd' zpátky k věci.“ Rozhodla Zorka a Maria byla jenom ráda. Proto hned přikývla svou malou rozkošnou kočičí hlavičkou a začala se zase hned Zorky vyptávat. „Zory, ty tedy tvrdíš, že bydlíte v domě s číslem sto dvacet tři?“ Zeptala se ještě jednou pro jistotu Maria. „Ano. Určitě! Jsem si jistá na sto procent! A pokud mi pořád nevěříš, pojd' si to klidně ověřit, Mari!“ Volala Zorka na celé kolo a už pelášila, sice ne moc vysokou rychlostí, ale za chvíli se Marii ztrácela.

„Jééé, Zory, víš, jak se mi zkratka Mari líbí? To je úplně úžasné! Říkej, a nebo volej na mě, Zory, prosím, vždy Mari! Prosím!“ Zavolala Maria na Zorku a Zorka ji fofrem odpověděla: „Tak jo Mari! A mě zase říkej Zory! Líbí se mi to taky hodně moc a už zabrzdí, jsme tady!“ „Jo, Jo, už brzdim!“ Odpověděla Maria Zorce už po druhé za krátkého běhu.

Když Maria zabrzdila vedle Zorky, Zorka ukázala na velkou ceduli na domě, kde bylo napsáno popisné číslo domu. „Vidíš! Říkala jsem ti to!“ Zorka už kolem Marii hopsala, protože už ji nebude muset přesvědčovat. „No opravdu. Je tam napsáno, a dokonce tučným písmem, sto dvacet tři, máš pravdu.“ Maria tam stála jako opařená.

Když se, ale vzpamatovala a podívala se na oblohu, zesmutněla. „Ráda jsem tě poznala, Zory.“ „Jak to myslíš, Mari?“ Zhrozila se Zorka. „Víš už se stmívá a já si musím najít přístřešek, kde bych mohla přespat a vydat se zítra dál na cestu, abych našla můj domov.“ „No počkej Mari! Můžeš přespat u nás v mém pelišku!“ Navrhla Zorka. Nechtěla se totiž s Mariou loučit, a navíc to byla její kamarádka. Kamarádi si přece pomáhají. „Opravdu? To bys pro mě udělala?“ „No jistě! Naše Roxka bude jenom ráda a já taky! Pojd’!“ Maria se nenechala dvakrát pobízet, a tak se zase rozeběhla za Zorkou. Když ale zastavily, zeptala se Maria Zorky. „Zory, ale jak jim to řekneš, když ty ani já neumíme mluvit lidštinou a lidi neumí mluvit majarkou?“ Majarkou mluvily kočkovité šelmy, takže i kotátka. „O tom už jsem taky přemýšlela a zatím jsem nic nevymyslela. Však ono to nějak taky dopadne. Naše bohyně Bastet nám určitě pomůže a vyšle k nám nějaké kouzlo. Musíme jenom věřit.“ „Když myslíš, že to tak dopadne. tak já taky věřím.“

Pomalou postupuvaly a když konečně prošly kočičími dvířky, v tu ránu se otevřely dveře a z nich vyběhla o trošku starší černovlasá dívenka než je Zuzanka. „To musí být ta Roxana, o které mluvila Zorka.“ říkala si Maria. Ale jak se tak zapřemýšlela, ani si nevšimla, že si jí Roxana všimla a zavolala své rodiče. Teprve až na ní Roxana spustila past a začala se d’ábelsky smát, Maria si ji všimla.

Maria začala zmatkovat a snažila se dostat ven. Zorka se jí také snažila pomoci, ale nedařilo se jí to. Asi po třech minutách přišlo kouzlo, ale opravdové kouzlo, asi to od bohyně Bastet, o kterém mluvila Zorka. Bylo to překrásné kouzlo. Klec nad Mariou se zvedla a Zorka, která se chystala Marposovým vynadat, spustila ne majarkou, ale lidštinou, jak tomu kočičky říkají: „Přestaň se Roxano smát! Je to moje kamarádka a já ti zakazuji i těm tvým rodičům ji ubližovat! A teď mě pusť ihned do mého bývalého pelechu!“

Roxana zkřivila úsměv na tváři, ale kupodivu se přitiskla ke zdi, aby mohla Zorka projít. „Mari pojd’ taky. Pomoz mi, prosím, vzít potřebné věci a přespíme u sousedů. Do tohoto domu se už nechci nikdy vrátit!“

Když vycházela, ohlédla se k Marposovým, vyplázla na ně jazyk a pak lehkým dalekým skokem přeskočila plot. Maria nečekala, a taky jako Zorka přeskočila plot.

„Tady přespíme“ rozhodla Zorka. „Dobře“ souhlasila Maria. Obě dvě si zalezly pod teplou chlupatou deku a už zavíraly oči, když najednou na kopci naproti začaly blikat kočičí oči. Kotátka hned poznala, že jim někdo něco sděluje morseovkou. Rychle našly velký list lopuchu a začaly na něj psát tu morseovku, kterou někdo vysílal na kopci.

Anna Mildorfová

LIKE HOUSE

Like House je vila, kde jsou youtubeři nebo tiktokeři. Byl tam i Adam Kajumi. V Like House se hraje o půl mega. Už byly dvě série, ale mohli by tam být i Pimpsáci, ale nechtěli tam, škoda co? A v té vile je i posilovna nebo bazén a vířivka a v pokojích jsou po dvou.

Jednou třeba byli k sobě připoutaní na 11 hodin, buď po dvou nebo po třech. Nebo jeli v limuzíně a jeli kopat s bagrem, taky měli Silvestr a karneval. A měli strašidelnou noc a mohli dát reprák se strašidelným

zvukem někomu pod postel. Luktuma dal reprák pod postel jedné holce a večer jí vystrašil a ta se strašně lekla až se cukala.

Chtěl bych tam být. A kdybych tam byl, tak bych dal bouchací kuličky pod prkýnko a do bazénu bych hodil kobru. Luktumovi bych dal pod postel bouchací kuličky a vypl bych mu elektriku, a pak bych vypl elektriku v celém domě a naběhl bych tam jako hororová postava.

Lukáš Tvrdík

recept

ČOKOLÁDOVÝ EXTRA ŘEZ

Budeme potřebovat:

2 zralé banány, 1 avokádo,
50 g mletých mandlí, 1 vajíčko,
30 g mouky (já použila žitnou),
1 lžička prášku do pečiva, 45 g kakaa,
6 kostiček čokolády (může být mléčná nebo hořká),
1 lžící bílého jogurtu,
sladidlo, které vám to všechno hezky dosladí (já použila med)

Příprava:

Začneme tím, že si oloupeme banány a avokádo, které potom dáme do misky a rozmačkáme vidličkou na kaši. Potom tam přidáme všechny suroviny kromě čokolády a všechno smícháme do jednotného těsta. Potom si rozpustíme 4 kousky čokolády ve vodní lázni a smícháme s těstem. Zbylé čtverečky nakrájíme na malé kousky a taky je dáme do těsta. Připravené těsto vložíme na plech a můžete si to posypat různými dobrotami jako je sušené ovoce, oříšky, no fantazii se meze nekladou. Těsto vložíme do trouby a pečeme na 180°C, pečeme 15 minut. Výsledkem je velmi dobrá a hlavně zdravá buchta.

Terezie Halamičková

ZÁHUMENÍ HLEDÁ TALENT

A aby těch soutěží a talentů nebylo málo, tak i naše škola uspořádala soutěž jménem Záhumení hledá talent. Zúčastnili se děti ze všech tříd kromě druháků, a proto na ně apeluji, aby příští rok taky něco ukázali, ale pamatujte, že čím originálnější, tím lepší - to můžu říct z mé vlastní zkušenosti. Soutěžilo hodně talentů, někdo zpíval, byla tam i sportovní gymnastika, hodně holek tam tančilo a byly tam i hudební nástroje jako je kytara, klávesy, housle nebo flétna. K vidění bylo i programování.

A byla jsem tam i já se svými spolužáky. My jsme tančili a dělali parodii na taneční skupinu Lollipopz. Byla to fakt velká sranda a moc jsem si to užila. Musím říct, že porota byla velmi zajímavá. Byla tam paní uklízečka, školní asistentka a záhadný cizinec z Havaje.

Ted' vám povím, kdo tam všechno tančil, zpíval nebo hrál na hudební nástroj. Dívky z první třídy si

S holkami jsme se přihlásili, tančili a dělali jsme Lollipopz parodie. Byli jsme na řadě úplně poslední a jakmile

připravily krásný tanec na písničku Rozvíjej se poupátko. Třetíci hodně hráli na hudební nástroje a musím říct, že to bylo moc pěkné. A čtvrtáků tam bylo taky hodně, teda spíš čtvrtáček, a proto znovu apeluji na kluky ze čtverky, aby nezlobili a šli něco ukázat. Čtvrtáčky předvedly sportovní gymnastiku, hru na housle nebo nádherný tanec a musím poznamenat, že zpěv byl taky moc krásný. No a teď pátáci. Náš spolužák Matyas předvedl programování hry a já s holkami a Tondou jsme tančili a hráli. Výherců bylo hodně, ale někdo se tam nedostal. Ale všechna čísla byla moc moc pěkná. A ti, kteří nevyhráli, dostali sušenku za odvalu a ode mě máte velkou pochvalu. Ale tak či tak jsem s holkami a Tondou vyhrála první místo. Byli jsme strašně šťastní a překvapení, protože jsme to vůbec nečekali.

Sečteno podtrženo byla to strašně fajn zkušenost a doufám že bude soutěž pokračovat.

Terezie Halamíčková

j jsme představení dokončili, tak se vyhlášovalo, kdo vyhrál a kdo byl první. My jsme si mysleli, že jsme byli úplně poslední, ale ne, paní ředitelka zařvala: „Lollipopz“ a my jsme vyskočili do nebes z těch lavic a pan družinář řekl: „Vyhrálo lidoop!“ Dostali jsme medaile, diplomy a nějaké dobroty.

Antonín Bena

ALEA DÍVKA MOŘE

Alea dívka moře je sériová kniha. Má to zatím sedm dílů, ale ten sedmý díl ještě není přeložený z němčiny do češtiny (sedmý díl byl v Německu vydán v roce 2022 a v České republice má být vydán 30. 6. 2022). 1. díl Alea dívka moře Volání z hlubin, 2. díl Alea dívka moře Barevné vody, 3. díl Alea dívka moře Tajemství oceánů atd. Autorka se jmenuje Tanya Stewner. Tuto knihovou sérii Vám holkám určitě doporučuji. Je to kniha pro děti od devíti let. Autorka v knize popisuje, jak my jako lidstvo znečišťujeme moře těmi nejhnusnějšími odpadky. Jakmile jsem to začala číst a zjistila jsem, co všechno pro přírodu a pro oceány děláme, tolik špatných věcí, hned jsem se to snažila zlepšit, protože i jeden jediný člověk může naši planetě pomoci.

Aleu jako malou předala její matka obyčejné starší paní. Jmenovala se Marianne. Aleina matka ji zoufale poprosila, aby si Aleu vzala a dělala jí náhradní matku (pěstounku). Marianne viděla na ženě, že jí to rve srdce, ale něco se jí muselo stát, asi byla hodně nemocná a chtěla, aby její dítě žilo v dobrých rukách. Proto si od ní Aleu vzala. Žena ještě řekla, že má Alea nemoc na chladovou alergii a když byl déšť, nestihla Aleu utřít kapky mezi prsty na rukách, na nohách a za ušima. Potom Marianne poděkovala, že si Aleu vzala a řekla, že jí bude nadosmrti vděčná. Pak políbila Aleu na tvář a rozeběhla se pryč po pláži.

Jak Alea vyrůstala, zdálo se jí, že ji voda čím dál tím víc přitahuje a že ve vodě vidí různé barvy a ornamenty. Když jí bylo třináct a byl krásný první letní prázdninový den, Alea se sem tam podívala na Labe, ale spíše se dívala na mobil, protože dnes ráno její pěstounka dostala infarkt a Alea čekala na zavolání.

Měla žízeň, a tak si zašla koupit ke kavárně teplý čaj. Zrovna, když už chtěla odejít, přišli tam tři děti s hudebními nástroji. Byli to dva kluci a jedna holka. Kluk, který byl nejstarší, měl osmnáct, a hrál na kytaru, druhý kluk byl nejmladší, měl devět a hrál na bubínek a ta holka měla stejně jako Alea, třináct, hrála na akordeon a ještě k tomu zpívala fantasticky! Zahráli šest písniček, a pak ten devítiletý kluk začal vybírat peníze. Když došel k Alee a zeptal se jí, jestli tam taky něco přispěje, Alea řekla, že ještě musí zaplatit čaj a že jí pak nezbydou peníze. Jenže ten malý kluk se nenechal a znovu se Aleu zeptal, jestli mu tedy alespoň nedá tu její krásně blankytně modrou čepici. Alea věděla, že když tomu klukovi řekne „ne“, tak po ní bude chtít něco jiného, a proto mu ji dala. Kluk se zářícíma očima jí poděkoval a hned se jí zeptal, jestli se s nimi nenavečeří u nich na lodi na palubě. Alea přikývla, protože si myslela, že by bylo dobré ty tři poznat trochu lépe, ale přeci jenom si říkala, jestli to je dobrý nápad, protože loď je přece na vodě!

Jenomže už to slíbila a sliby se mají dodržet. Později večer pak Alea seděla na palubě, jedla polévku a vyprávěla o sobě a Marianne. Ti tři jí pak zase vyprávěli o sobě. Pověděli jí i jak se jmenují. Ta holka se jmenovala Tess a bydlí ve Francii a ti dva kluci, Alea zjistila, že jsou bráchové. Ten nejstarší se jmenoval Benjamin, ale říkalo se mu Ben. A ten druhý nejmladší kluk se jmenoval Samuel a říkalo se mu Sammy. Alea také zjistila, že všichni tři patří do party, která se jmenuje Alfa Cru a každý kdo je v partě, musí mít i druhé jméno. Tess se jmenuje Tess Taurus, Ben se jmenuje Benjamin Libra a Sammy se jmenuje Samuel Draco. Nabídli Alee, že u nich na lodi může přespat.

Sammy chtěl samozřejmě více, a proto zmizel v podpalubí. Zachvíli se vrátil i se starou obrovskou knihou. “Uděláme Alee rituál! Pak bude právoplatnou členkou Alfa Cru! Chceš?” Alea přikývla. Sammy byl tak natěšený, že Aleu hned zatáhl do podpalubí, přikázal, aby si sedla, zavřela oči, začala listovat a někde přestala. Alea se jmenovala od teď Alea Aquarius! Což v překladu znamená Alea Vodnář.

Druhý den se vydali do nemocnice za Marianne. Když tam dorazili, Alea Marianne přemlouvala, jestli by nemohla s partou Alfa Cru aspoň přes letní prázdniny plachtit na lodi. Marianne jí to nakonec po dlouhém přemlouvání dovolila.

Alea byla hodně, ale hodně moc ráda a slíbila jí, že jí bude každý den volat. Další den vyrazili na cestu do Renesse, protože Marianne Alee prozradila, že tam jí její matka předala. Po cestě tam se ale stalo něco nečekaného. Přišla bouřka a Alea stála na palubě.

Viděla jak se k ní blíží voda. Vykřikla.

A potom spadla do vody. Náraz byl tak tvrdý, jako by ve velké rychlosti vrazila do zavřených dveří. Ale za chvíli se dveře otevřely a pustily ji dovnitř. Alea se ocitla v mocném sevření ledové vody a zachvátila ji smrtelná úzkost. Začala zoufale kopat nohama a mávat rukama. Její rozum jí říkal, že zřejmě brzy zemře, ale její srdce jakoby odporovalo. Tlouklo divoce, hlasitě a rychle, ale nebylo to ze strachu. Najednou měla nepřemožitelný pocit, že její srdce tlouklo tak rychle z radosti!

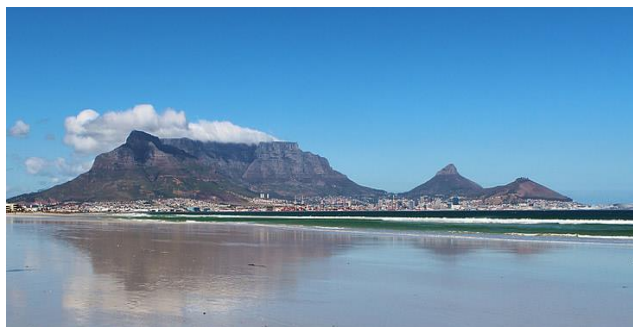
Ale jak to pokračuje dál? No to si budete muset přečíst! A proč? Protože je tady určitě hodně holek, které si to chtějí přečíst. Tak proto. Víš?

Moje hodnocení je: od 94% do 99% ze 100% (ke každému dílu Aley přidávám 1%).

Anna Mildorfová

JIHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Každý rok jezdím na Vánoce do Afriky. Bydlíme v Kapském městě v apartmánech kousek od moře. Města tam nevypadají jako tady, mají tam řadu budov vedle sebe, většina z nich jsou buď restaurace nebo obchody. Vedle obchodů je cestička jenom pro chodce, vedle cestičky nalevo je tráva, na které je takové menší hřiště a nalevo od hřiště je pláž a potom moře.

Každý den se jdeme koupat do moře, ale abych nelhala, tak řeknu, že se jdeme spíš podívat k moři, protože voda tam je hrozně studená. Neříkám, že voda je všude studená, ale tam kam my jezdíme, tam je studená. Jedny Vánoce jsme cestovali asi týden, a pak jsme se zase vrátili do ubytování. Na jedné cestě jsme se zastavili v restauraci, tatka si objednal šneky. Donutil mě, abych ochutnala, bylo to hnusné. V Africe jsem taky poprvé surfovala, samozřejmě v neoprénu.

Když jsem byla malá tak jsme taky byli na safari, mohli jsme si tam i hladit zvířata, ale když jsme si je šli pohladit, bála jsem se.

Beáta Modráčková

znamení zvěrokruhu

BERAN

Schválně, víte, jaké jste znamení? To ví asi každý, ale víte, co jednotlivá znamení pro vás znamenají? Pokud to víte, tak je to hrozně super, ale pokud ne, tak vám to dneska povím.

Beran: 21. 3. až 20. 4.

Živel: Oheň

Planeta: Mars

Barva: Červená

Kameny: Jaspis, karneol, granát

Povaha: Mužská

Beran je strašně energické znamení, protože mu vládne oheň. Berani jsou strašně blázniví a ambiciózní. Když si něco usmyslí, tak toho dosáhnou, umí se prosadit a na nic si nehrají, proto je mám hrozně ráda. Když mají nějakou novinku, tak vám ji musí hned říct, žijí hlavně pro dnešek a rádi zkusí nové věci, mají ze všeho hroznou radost. A teď ty negativa. Berani jsou hrozně výbušní, neradi dělají kompromisy a taky neumí přiznat prohru, někdy jsou až moc upřímní.

Terezie Halamíčková

ZVÍŘECÍ TEST

- 1) Border kolie je:
 - a) Ovčácký pes
 - b) Lovecký pes
 - c) Plemeno neexistuje
- 2) Čivava je plemeno psa, z jaké země pochází?
 - a) Anglie
 - b) Egypt
 - c) Mexiko
- 3) Největší pták ne světě je:
 - a) Orel
 - b) Pštros dvouprstý
 - c) Čáp
- 4) Největší ryba na světě je:
 - a) Delfín
 - b) Velryba
 - c) Vyza velká
- 5) Jak zní jméno nejmenšího psa na světě?
 - a) Miracle Milly (Zázračná Milly)
 - b) Small bang (Malý Bang)
 - c) Neměl jméno
- 6) Když se pejsek narodí tak:
 - a) Nemá srst a nevidí
 - b) Vypadá jako prase s rohy
 - c) Pes se nenarodí, ale vylíhne z vajíčka
- 7) Nejdelší zaznamenaný let slepice byl:
 - a) 2 kilometry
 - b) 1 milimetr
 - c) 9 metrů
- 8) Nejdelší let slepice ve sekundách byl:
 - a) 1 hodina a 6 minut
 - b) 13 sekund
 - c) 5 minut
- 9) Nejohroženější druh zvířete na světě je:
 - a) Axolotl
 - b) Nosorožec sumaterský
 - c) Moucha

Beáta Modráčková

básničky

Fotbal

Matěj Slovák (2. třída)

S Davidem si zakopeme
a taky se zasmějeme,
potom si penalty dáme
a nakonec se pohádáme.

Vojta Hes

2. třída

Ráno spěchám do školy,
běžím cestou přes schody.
A když přijdu pozdě,
omluvím se rád.

VELIKONOCE

Anna Mildorfová

Jaro už je tady,
sníh si neví rady.

Narcisky zas krásně kvetou,
kluci již pomlázky pletou.

Holky tančí s věnečky,
pro maminky, babičky.
Je to krásný taneček,
pomáhal jim dědeček.

Slepička jim vajíčka dává,
na kraslice malovaná.
Vajíčka budou barevná,
prodávat se budou levná.

Velikonoce jsou tady,
na stole beránek voní,
kluci koledovat chodí,
pro kraslice malovaný.

KOŇSKÉ ZÁVODY

Alžběta Kulišťáková

Mám já doma koně,
mám ho ráda hodně.

Jmenuje se Bella,
srdce jsem mu dala.

Dnes jedu na závody,
prší, je hodně vody.
Skáčeme přes vodní příkop,
kouká se i bratr Kryštof.

Zdoláváme překážky,
všechno vyšlo bez srážky.
Nakonec to přece vyšlo,
získáváme první místo!

Po závodech všichni svačí,
odměna i koním stačí.
Všichni lidi tleskají,
koníky obdivují.

Proto koně miluji,
za pozornost děkuji.

J	A	B	L	K	O	J	H	B	C
Č	A	K	Č	O	Č	A	R	A	I
N	A	N	U	K	Š	H	U	N	T
A	CH	E	Ř	O	P	O	Š	Á	R
R	T	Y	G	S	E	D	K	N	O
E	D	Ý	N	Ě	N	Y	A	R	N
M	R	K	E	V	Á	K	I	W	I
O	Ř	E	P	A	T	R	Y	B	A
P	A	P	R	I	K	A	P	E	Ř

Banán, citron, čočka, dýně, hruška, jablko, jahody, kiwi, kokos, mrkev, nanuk, ořech, paprika, pomeranč, ryba, řepa (2x), špenát.

Tajenka je? _____

David Tvrdík

Správné odpovědi zvířecího testu: 1) a), 2) c), 3) b), 4) c), 5) a), 6) a), 7) c), 8) b), 9) b)